

PRENUMERATA.

Kurier Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatki poranne przyjmowana być nie może.

Dziś: Leopolda Wyzn.
Niedziela: Stanisława Kostk.
Poniedziałek: Salomei Panny.
Wtorek: Odonia Opata.

Wschód słońca o godzinie 7 minut 22.
Zachód " " " 4 " 7.
Długość dnia godzin " 8 " 45.
Ubytek " " " 7 " 58.

Wschód księżyca o godzinie 2 minut 9 w.
Zachód " " " 6 " 6 w.
Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 8.
Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła 5 R.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 3-ej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Środa: Elżbiety Kr. W.
Czwartek: Feliksa Wyzn.
Piątek: Ofiarow. N. M. P.
Sobota: Cecylii P. M.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Centralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 268. — Telefon Administr. 512.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Przebysława, jutro Radomira.
Zgromadzenia: Ogólne roczne zebranie akcjonariuszów Towarzystwa fabryki cukru i rafinerii „Michałów”. (Biuro zarządu, Elektralna 5—12 w południe.)

Polów wojskowy: Superwizja tych popisowych z cyrkulów zamkowego i sobornego, którzy wyciągnęli przy lesowaniu N. N. od 1—240. (Baraki rekruckie na Pradze—8 rano.)

Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. N. 15—od 10-ej rano do 5-ej wieczorem.) — Wystawa obrazów Krywulki. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 7-ej wieczorem.) — Wystawa obrazów spółki malarzy i rzeźbiarzy. (Nowy-Swiat N. 56—od 10-ej rano do 7 1/2 wieczorem.) — Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm., 66—od 10-ej rano do 4-ej po południu. Wejście bezpłatne.) — Wystawa etnograficzna, złożona z przeszło 1.000 okazów, przywiezionych przez p. Leopolda Janikowskiego z południowo-zachodnich brzegów Afryki. (Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm. N. 66—od 10-ej rano do 4-ej po południu.)

Teatry: Letni: dziś „Carmen” (z udziałem panny Janiny Babińskiej), jutro „Esmeralda” i „Divertissement”; — Rozmaitości: dziś „Rosenkranz i Gildenstern”, jutro „Cwiarłka papieru”; — Mały: dziś „Zielona wyspa”, jutro „Pospolite ruszenie” i „Skrypski czarodziejskie”. (7 1/2 wieczorem.)

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 272 kop. 16. Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata uskuteczniają się od 9-ej rano do 1-ej po południu.)

U dra Kocha.

(Korespondencja własna Gazety lekarskiej.)

Berlin 10-go listopada.

Dzisiaj wreszcie mogłem się zobaczyć z Kochem. Oto co mi powiedział: „Dzienniki nie wiedzą o tem, co robię—twierdzenia opierają na domysłach; nieчем nikomu nie mówiłem, przygotowuję szczepionkę sam, chorym zaś szczepi ja dr. Cornet, który w tym celu utworzył klinikę. W swoim czasie, nastąpi to za kilka tygodni, ogłoszę moje dotychczasowe wyniki. Żadnych odczytów w kwestji tej nieć nie będę.”

Prosiłem Corneta, aby mi pozwolił obejrzeć klinikę i chorych: dwóch przyprowadził ze sobą, mianowicie młodego chłopca i dziewczynę, mających obszernego wilka twarzy. Tych, po dokonaniu zdjęć przez Pfeifera, ma zamiar wziąć do szczepień leczniczych. Na zapytanie, czy chorych przyjmuje, odpowiedział twierdząco, ale dodał, iż nastąpi to po pewnym czasie, gdy klinika zostanie rozszerzona, za dni 8—10, obecnie wszystkie miejsca są zajęte.

To więc, co mówią o robieniu prób w szpitalu Charité, nie jest prawdą. Na zapytanie moje co do istoty szczepionki, Cornet odpowiedział, iż szczegóły zostaną ogłoszone później; nie jest to jednak żaden preparat chemiczny, ale szczepionka, przygotowana na drodze bakterjologicznej. Obecnie, dodał, serja pierwszych doświadczeń została ukończona, robione zaś są szczepienia lecznicze, których wyniki ogłoszone zostaną razem z sposobem przygotowywania szczepionki. O ile dotąd sądzić można, szczepionka przygotowywana zostaje w sposób podobny do przygotowywania jadu wścieklizny: zarzek przeprowadzonym zostaje przez ustrój zwierzęcia odpornego na grzlicę, z tą odmianą, że następnie, o ile się zdaje, hodzi o glebie powstrzymującej rozwój siły zakaźnej, bez uszkodzenia samych własności morfologicznych i biologicznych bakterij grzliczych.

W środę zobaczę klinikę Corneta i doniosę o szczegółach.

O. Bujwid.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Ministerjum finansów wydało rozporządzenie, jak donoszą dzienniki petersburskie, aby wszyscy konsuliowie ruscy dostarczyli towarzystwom rolniczym w Rosji próby pszenicy ruskiej i konkurującej z nią zagranicznej w tej formie, w jakiej ta ostatnia sprzedawana jest na rynkach zagranicznych, w celu porównawczego zestawienia cech obydwóch gatunków, oraz otrzymywanej z nich maki.

— Jak donoszą Petersb. wied., opracowane już zo-

stały zasady kredytu dla fabrykantów wyrobów żelaznych. Odnosny projekt wniesiony będzie niebawem do rady państwa.

— Dzienniki petersburskie donoszą, iż ministerjum komunikacji wydało już rozporządzenie, aby na wszystkich kolejach za przewożenie jadących w sprawach służbowych urzędników policyjnych pobierano 3/4 kop. od wiorsty bez podatku państwowego.

— Ministerjum dóbr państwa ogłasza, jak donoszą dzienniki petersburskie, konkurs z nagrodą za najlepszą konstrukcję pieca do bezpiecznego spalania słomy.

— Russk. wied. dowiadują się, iż w tych dniach komisja celna przystąpi do projektowania cel od drzewa i metali.

— Komisja do spraw organizującej się wystawy środkowo-azjatyckiej w Moskwie, złożona z przewodniczącego, dziekana Jerzego Aleksandrowicza, dyrektora Muzeum, Adolfa Kosowskiego, sekretarza muzeum, d-ra Antoniego Sempołowskiego i Tadeusza Zaleskiego, komunikuje nam, że na wystawie tej przedstawione być mogą: wyroby tkackie, narzędzia, aparaty, powozy, fortepiany, naczynia metalowe, wyroby nożownicze, tkaniny druciane, lampy, drobne wyroby metalowe, wyroby platerowane, skóry, pasy do maszyn, wyroby skórzanne, rymarskie i galanterijne, wyroby szczerkarskie, rogowe, papiernictwo, materiały apteczne, kosmetyki, perfumerje, aparaty chirurgiczne i środki opatrunkowe, szelki, podwiązki, taśmy gumowe, obuwie, kapelusze, wachlarze, rękawiczki i t. d. Z dziedziny rolnictwa: nasiona roślin pastewnych, traw, warzyw, kwiatów i t. p. chmiel, modele ulów, narzędzia rolnicze i pszczelarskie ulepszonej konstrukcji. Po wszelkie wskazówki, programy i deklaracje, których termin składania upływa z d. 10-go grudnia r. b. zgłaszać się należy do kancelarji Muzeum przemysłu i rolnictwa (Krak.-Przed. 66) codziennie od 10-ej rano do 3-ej i od 6-ej do 8-ej wieczorem, a w niedziele i święta od godz. 11-ej do 1-ej po południu.

4)

ZA OCEANEM.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

przez

ESTEJE.

(Dalszy ciąg.)

Okropne, najsmutniejsze chwile w życiu nastąpiły teraz dla Tadeusza. Nie śmiał spojrzeć w przyszłość; na myśl o nadchodzącej zimie, reszta odwagi go opuszczała.

Uciekłbym stąd, ratowałbym się z tej bezdennej melancholji, która mnie tu strawi z pewnością—myślał sobie, — ale dokąd pójdę? Nikogo nie mam na świecie, ani w kraju, nikomu moja obecność nie potrzebna, ani tutaj. Sam jestem, życie mi cięży nieznosnie, a muszę toczyć w dodatku zajądlą walkę o byt—na co? Kiedy ja o byt ten nie dbam. Te wysiłki moje, by sobie przyszłość zapewnić, kiedy ta przyszłość jest dla mnie zmorem, — wyglądają na jakiś żart gorzki losu, na urągawisko. Tymczasem pracuję na nią.

Machinalnie, z przyzwyczajenia tylko, zajmował się w dalszym ciągu codziennymi sprawami. Zdało mu się, że jest podobny do wolu, wręczniętego w jarzmo, który chodzi, obraca się, te same czynności codziennie odbywa, nieświadomie prawie.

Kładł się zawsze z tą samą myślą, wspólną wszystkim, którzy smutek swój za nieuleczalny poczytują.

— Do czego mnie to prowadzi—pytał—jutro rano znowu do życia obudzi się muszę, znowu czeka mnie dzień, jak wiele innych poprzednich, za śniada-

niem, z obiadem i z kolacją, z zajęciami, które mnie nie zajmują. I znowu spać się położę, by napowrót to samo życie rozpocząć nazajutrz.

Przyszły pierwsze zimowe zawieruchy. Nastąpiły długie, samotne wieczory, a wtedy Tadeusz pisał, że owa praca, o której się z takim zniechęceniem wyrażał, była mu ulgą i zapełniała życie. Teraz, gdy mu zajęcia zabrakło, pisał, że mu gorzej bez niego było, że próżnia w jego życiu podwoiła się prawie.

To doświadczenie wystarczało, by go do pracy przywiązało, by weń wlać trochę zamilowania do niej. Pocał jej szukać, starać się o nią, zaczął się gorączkowo zajmować wszystkim, co nawet niekoniecznie potrzebowało jego współudziału. Podczas długich wieczorów nauczył się wiązać sieci, więcierze. To pulapki na grubego zwierza wymyślał i wydoskonalał, to sidła na kuropatwy albo inne ptaki. Doszedł to tego, że mnóstwo zwierzyny wysyłał do miasta, handlował rybami, skórami, czem się tylko dało.

Nauczył się nawet kosze wyplatać z oczeretów i wierzbiny, materiału zaś nie brakowało nigdy w tym bogatym, a nie dotkniętym jeszcze ręką ludzką, zakątku. Ciosał, strugał, kuł, heblował, zmęczeniu fizycznemu uciszając i usypiając niepokój i bunt duszy. Całe godziny spędzał na polowaniu, a nieraz, gdy nowy napływ gorczy do serca się jego wkładał, myślał:

Może się też jaki niedźwiedź zlituje nademną, i uraczy się mną na zakąskę. Niechym nie miał przeciw temu. Wolę dziś być zjedzonym przez niedźwiedzia, niż po latach całych, smutnych nieznośnie, przez robaki.

Może owo lekceważenie życia dodawało mu tyle odwagi, że się nieraz po śniegach zapuszczał het, w głąb puszczy, mając tylko busolę dla orien-

towania się, a przed sobą jedyne ślady łap niedźwiedzi.

Powoli cierpienie ustępowało zaczęło, najpierw apatji, potem rezygnacji, i nie spostrzegł się nawet, jak pod koniec zimy zaczął tęsknić do wiosny, do życia. Interes jego do prac zaczętych wzrastał z dniem każdym. Pragnął, by jaknajprędzej śniegi stopniały, by sieci do rzeczki zapuścić, by korę na klonach podcinać, by się zabrać do orania wykarczowanych gruntów, by znowu palić smołę i potaż z puszczy wydobywać.

Na zainteresowanie się życiem wpłynęły bardzo dui, które spędził w domu przyjaciela.

Archibald tak bardzo pełen był życia, projektów, energii; jego śliczna, miła żonka, mistres Daisy Aston, tak wiele ożywienia dodawała wszystkiemu, co się banalnym i wcale nieciekawym mogło samo w sobie wydawać, że się Tadeusz zarazili do pewnego stopnia tą przedsiębiorczością. Smutek jego był już dość ulagodzony na to, aby mu pewną niezależność myśli i władzy zastanowienia się zostawić.

Jeżeli się raz poddam zgryzocie, myślał, to dojdę do tych samych rezultatów, do jakich dochodzi takie mnóstwo ludzi w moim kraju, z mego społeczeństwa, którzy, jeżeli nawet potrafią oprzeć się losowi i wyjść zwycięsko z pierwszej walki, ulegną z pewnością, gdy drugą i trzecią stoczyć im przyjdzie. Dlatego tylu u nas rozbitków. Dla tych rozbitków własnego niedołęstwa dawniej żadnego współczucia nie mialem, prędzej pogardę czulem. A dziś nie wiele brakuje, abym poszedł za ich śladem i powiększył zastęp „gnuśnych i tchórów”, uciekających z pola walki, jakim jest życie niedołężnych wobec struggle for life.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

— Celem rozciągnięcia prawidłowego dozoru nad przybywającymi na targi do Warszawy, w lecie od godz. 6-ej, a w zimie od 7-ej rano, będą delegowani dla pilnowania porządku, jak donosi p. o. oberpoli-majstra w swym organie, pomocnicy komisarzyów cyrkulowych. Niezależnie od tego, starsi dozorczy rewirów już od godz. 5-ej mają dyżurować, aby ruch wozów był prawidłowy w następujących punktach miasta: na Zjeździe, moście i zbiegach ulic: Senatorskiej i Podwala, Senatorskiej, Miodowej i Nowo-Miodowej, Trebackiej i Krak.-Przedmieścia, Czystej i Krak.-Przedmieścia, Trebackiej i Nowo-Senatorskiej, Wierzbowej i Placu Teatralnego, Rymarskiej, Długiej, Przejazd, Leszna i Tłomackiego, Granicznej i Zabiej, Grzybowskiej, Granicznej, Królewskiej i placu Grzybowskiego.

— Pod nr. 212-ym na Pradze, niejaki Edmund Hidlebrand bez otrzymania należytego pozwolenia założył farbiarnię i pralnię; dla obejrzenia więc wspomnianych zakładów i dopełnienia rewizji sanitarno-ogniowej, została delegowana specjalna komisja z udziałem deputata od magistratu na dzień 21-szy b. m. o godz. 12-ej w południe.

— Według wykazu z dnia wczorajszego, liczba wolnych łóżek w szpitalach miejskich znacznie się zmniejszyła i obecnie wynosi: u Dzieciątka Jezus 6, św. Łazarza 55, św. Rocha 12, św. Ducha 5, staro-zakonných 14, wolskim 8, w praskim wszystkie miejsca są zajęte.

— Jako ostateczny termin uporządkowania i starannego oczyszczenia lodowni wyznaczony został na dzień 27-y listopada.

— W dniu onegdajszym odbyła się sesja wyborcza zgromadzenia kowali na starszego i podstarszego na dalsze trzecielec. Głosujących na wyborach było 45-ch majstrów. Wybory odbyły się przez sekretne głosowanie; wybrani zostali: na starszego p. Jan Oleksiński, a na podstarszego p. Felicjan Gadowski, w miejsce dotychczasowego p. Cara.

— Wczoraj, pod przewodnictwem p. Franciszka Rydzkowskiego, prezesa wydziału egzaminacyjnego i wsparcia w warszawskim Towarzystwie dobroczynności, odbyło się posiedzenie rady opiekuńczej ubogich cyrkulu X-go, na którym rozdane zostały blankiety do zbierania po domach ofiar pieniężnych na r. 1890/1.

— Do grona członków rady opiekuńczej ubogich cyrkulu XI-go zaproszeni zostali pp.: Morytz Neufeld i Szaja Prywes, a do takiejże rady cyrkulu X-go p. Ludwik Juściński.

— Malarz Wacław Pawliszak powrócił z podróży po Krymie.

— Koncert. Program jutrzejszego koncertu na dochód niezamożnych studentów instytutu weterynaryjnego składa się z dwóch części.

Pierwsza obejmuje: 1) Sonata h-minor Liszta, fortepjan, p. B. Steinhagen; 2) Arja z „Lucji z Lamermooru”, p. M. Skarżyńska; 3) Koncert D-minor Wieniawskiego na skrzypce, p. Gawryłów; 4) Deklamacja „Basia tęczywa” Asnyka, „Niebezpieczna” Ujejskiego, „Na balu” Grudzińskiego, wypowie panna Wanda Charlemond-Poznańska; 5) „Invocazione” Marioniego i „Wróżba znachora” Moniuszki, odśpiewa p. Jeromin; 6) Menuet h-mol Schuberta i a) Marsz żałobny, Etude es dur i c) Fantaisie Polonaise Szopena, wykona p. Steinhagen.

Druga część rozpoczyna chóry Towarzystwa muzycznego i odśpiewują trzy pieśni Z. Noskowskiego: a) „W lesie”, b) „Sokół” i c) „Złutek” (po raz pierwszy); 2) Arja z „Purytanów”, odśpiewa p. M. Skarżyńska; 3) a) Melodje Czajkowskiego, b) Moto perpetuo, pieśń na skrzypce, p. Gawryłów; 4) Deklamacja: „Przy mazurku” Gawełewicza, „Suknia balowa” Ordona i „Szare ptaszki” Urbańskiego, wypowie p. Charlemond-Poznańska; 5) Chant polonais i Rapso-dje XII-ta Liszta, odegra p. Steinhagen.

Koncert rozpocznie się punktualnie o 8-ej wieczór. Bilety pozostałe w niewielkiej ilości sprzedają się dziś w księgarni Gebethnera i Wolffa oraz cukierni Loursa, jutro zaś od godziny 10-ej zrana w kasie urzędowej w przedsiönku ratusza, prowadzącym na schody do sali koncertowej.

— „Wielkolud”. W dniu wczorajszym przejeżdżał przez Warszawę włościanin z powiatu telszewskiego, gub. kowieńskiej, Jan Rajunas, udający się pod opieką impresarja do Berlina.

R., liczący zaledwie dwudziestą drugą wiosną, odznacza się olbrzymim wzrostem, i, zdaniem przedsiębiorcy, zaczęta nawet najsłynniejszych „wielkoludów” Europy.

Za rok podróży „artystycznej” olbrzym, oprócz życia, otrzyma 800 rs.

— Nikezemny wyzysk.

Pośród licznej już falangi rozmaitego rodzaju oszustów i wydrwigroszów, zaczynają się pojawiać na naszym bruku szantażyści, sięgający ognisk rodzinnych.

O takiej próbie wyzysku donosi nam p. K.

Do pani K. podczas nieobecności męża przyszedł posłaniec i doręczył list, polecający w oznaczonym dniu i godzinie być na placu Zielonym w pobliżu kiosku i pisaćemu wręczyć 50 rs.

Autor listu groził, iż w razie niespełnienia jego woli powiadomi męża o schadzce pani K. w pewnym hotelu.

Oburzona kobieta pokazała list mężowi i krewnemu panu S.

Kiedy w tydzień później zjawił się autor listu wysoki, młody brunet, przyzwolcie ubrany, obaj panowie posłali po policjanta, a w oczekiwaniu rozpoczęli gawędkę.

Wyzyskiwacz, zrozumiawszy, o co chodzi, uciekł do drzwi.

Tu został dotkliwie poturbowany, lecz zanim się zjawił policjant, zdołał umknąć.

Prawie w tym samym czasie p. T. obywatel z gubernji wileńskiej, bawiący dłuższy czas w Warszawie, otrzymał list, że jeżeli pod wskazanym adresem nie przyśle 25 rs., żona jego będzie powiadomiona o hulaszczych wybrkach małżonka.

List ten p. T. pozostawił bez odpowiedzi.

Oba zdarzenia wskazują, iż jakiś łotr poczynił u-prawiać paryżki szantaż.

Wypadałoby konieczne nikczemnego wyzyskiwacza jaknajrychlej zdemaskować.

— Wypadek na kolei.

W dniu wczorajszym o godzinie 1-ej m. 20 po południu pociąg towarowy nr. 144-ty kolei wiedeńskiej, wchodząc na stację Warszawa, wykoleił się na zwrotnicy, tamując chwilowo komunikację po linii głównej.

Godnem jest uwagi, iż przednia część parowozu minęła zwrotnicę zupełnie prawidłowo. Pierwszym wykoleił się tender parowozu, później brankard mieszczący w sobie część służby pociągowej z nadkonduktorem, a następnie dopiero jeden z wagonów odkrytych, naadowany węglem kamiennym.

Przybyli niezwłocznie na miejsce wypadku przedstawiciele służb ruchu, mechanicznej i drogowej, znaleźli zwrotnicę nastawioną zupełnie normalnie.

Przyczyna wypadku na razie wyjaśniona nie została i zdaje się ukrywać w zboczeniu konstrukcji tendra parowozowego lub idącego za nim brankardu.

Wypadku z ludźmi, ani też poważniejszych uszkodzeń w wykolejonym taborze, nie było.

Najwięcej ucierpiała część zwrotnicy i relsy, które na długości kilkunasu sążni bież. zostały literalnie pokruszone.

Według przybliżonego obliczenia, straty, spowodowane obecnym wypadkiem, nie przewyższają kilkuset rubli.

— Kradzieże.

Z otwartego mieszkania Ryfki Wejsowej przy ul. Nalewki pod nr. 14-ym skradziono duży świecznik srebrny wartości 400 rs. — Z mieszkania Samuela Świdra przy ul. Dzikiej pod nr. 3-im skradziono różnych rzeczy na sumę 100 rs. — Zamieszkałemu przy ul. Chmielnej Rajmundowi Wojniczowi skradziono futro i garnitur wartości 130 rs. — Zamieszkałemu przy ul. Pańskiej pod nr. 28-ym Janowi Gniedowiczowi skradziono pościel i ubranie wartości 100 rs. — Z mieszkania Pruszkowskiego przy ul. Zielnej pod nr. 26-ym skradziono różną garderobę wartości 120 rs. — Z mieszkania Ludwika Sztenczaka przy ul. Wilezkiej pod nr. 52-im skradziono 30 koszul, ubranie i 10 rs. — Zamieszkałemu przy ul. Pięknej pod nr. 69-ym Ludwikowi Woldanowskiemu skradziono futro i ubranie wartości 120 rs.

— Ujęty.

Donosiliśmy niedawno o znacznej kradzieży spełnionej pod nr. 61-ym przy ul. Nowolipie.

Dzięki energicznemu poszukiwaniu złodzieja, Antoni Grabowski, został ujęty i osadzony w areszcie policyjnym.

Znaczną część łupu unieśli u paserów, których nie chce wydać.

— Nieostrożne wystrzały.

Nocy wczorajszej p. Sieklucki, powracając z polowania bryczką, na szosie radzywińskiej, z powodu niewłaściwego umieszczenia broni, spowodował dwa wystrzały.

Nabój z jednej lufy zranił w plecy turmana, Konstantego Sobieła.

Spłoszone wystrzałami konie raptownie skręciły w bok i bryczka została wywrócona.

Pan S., z powodu gwałtownego upadku, złamał rękę.

Rana Sobieła nie jest niebezpieczna, gdyż nabój utkwił w mięśniach, płuc nie naruszając.

— Nagła śmierć.

Żona robotnika fabrycznego, Katarzyna Makarowowa, zamieszkała na Nowej Pradze, powróciwszy z targu, padła na podłogę i nagle życie zakończyła.

M. liczyła 51 lat wieku.

Przyczyna nagłej śmierci niewiadoma.

— Samobójstwo.

Donosiliśmy przed kilkoma tygodniami o. Andrzeju Wiśniewskim, który wpadł w istną manję samobójczą, raz bowiem wieszał się, a drugi raz truł, lecz w obu zamachach został szczęśliwie uratowany.

Z obawy o życie młodego, 19-letniego praktykanta handlo-

wego, pryncypał, p. Kruszewski, nie chcąc brać na siebie odpowiedzialności wysłał chłopca do rodziców, zamieszkałych pod Kolem.

Nieszczęśliwy manjak potrafił uciec z pod dozoru i, jak wczoraj doniesiono, utopił się w rzecze Warcie, z kąd dopiero w parę godzin później zwłoki Wiśniewskiego wydobyto.

NOTATNIK TERMINOWY.

— D. 18-go b. m., o godz. 1-ej po południu, w kancelarji rady miejskiej warszawskiej dobroczynności publicznej, odbędzie się powtórna licytacja na sprzedaż drzewa w obrębie Hnta w lasach dóbr Mienia i Piaseczno, w powiecie nowomińskim, gubernji warszawskiej, należących do szpitala św. Ducha, a mianowicie: w pierwszej partji 2,039 sztuk drzewa od rs. 2,049 kop. 68. w drugiej partji 1,793 sztuk drzewa od rs. 1,775 kop. 43 i w trzeciej partji 2,149 sztuk drzewa od rs. 2,178 kop. 70; wadja: 410, 350 i 440 rs.

SKRZYŃKA DO LISTÓW.

Szanowny redaktorze.

W nrze 310-ym *Kurjera warszawskiego* p. Żukowski, właściciel zakładu fotograficznego pod firmą „Konstanty”, odpowiadając na artykuł, dotyczący kwestji niewypłacenia za miesiąc ostatni pensji choremu pracownikowi, którego po śmierci nie chciał pochować swoim kosztem, zarzuca mu winę, iż, pobierając rs. 55 miesięcznie, nie zaoszczędził nie „na czarną godzinę” i w końcu dodaje, iż „właściciele zakładów fotograficznych nie mogą być filantropami, biorącymi na siebie ciężki obowiązek wypłacania pensji robotnikom bezczynnym i nieobecnym, choćby z powodu choroby rzeczywistej nawet.”

Otóż w odpowiedzi nadmienić muszę, iż chwala Bogu p. Ż. pomiędzy właścicielami zakładów fotograficznych nie ma naśladowców; jest on jedynym z pośród grona pryncypałów, który tak egoistyczne wobec swoich pracowników zajął stanowisko.

Od lat 30 tu poświęcając się sztuce fotograficznej, znam dobrze stosunki miejscowe i mogę śmiało twierdzić, iż podobny postępek, jakim zareklamował się p. Ż., był pierwszym i bodaj będzie ostatnim.

Żaden z właścicieli zakładu współpracowników swoich nie traktował, jako najmitów („robotników”), lecz zawsze darzył ich przyjaźnią i pewnego rodzaju zażyłością, a co najgłośniejsza, nigdy nie opuścił w nieszczęściu.

P. Ż. w artykule swoim z dumą wspomina, iż jego zakład zalicza się do pierwszorzędnych, lecz komuż zawdzięcza to, jak nie swoim pracownikom, sam bowiem nie jest specjalistą, więc nie mógł im dawać jakichkolwiek technicznych wskazówek, a przyzna zapewne p. Ż., że fotografia, to nie bank lub dom gry, gdzie nieraz pieniądz i do-bra mina zwycięża.

Powtarzam raz jeszcze, iż pracownicy zakładu p. Ż. zasłużyli na wiele więcej uznania i wdzięczności za swoją uczciwą i mozołną pracę, niż ich darzy p. Ż., który mógłby się zbudować np. faktem takim, jaki mnie osobiście dotyczy.

Oto w czerwcu r. z. wstąpiłem do zakładu fotograficznego pod firmą „Konrad” w charakterze retuszerza, w maju zaś r. b. nieszczęśliwym wypadkiem złamałem nogę i zmuszony byłem udać się do szpitala, gdzie przeleżałem czterdzieści dni i po wyjściu z niego nie jestem jeszcze w możności wykonywać wszystkich obowiązków, ciążących na mnie; pomimo to wspomniana firma ani na chwilę nie przestała mi płacić w całości pobieranej pensji.

To samo można powiedzieć o innych pryncypałach, jak np. o ś. p. Mieczkowskim, Brandlu, „Kostce i Mulercie”, Karoli i Puszu i w. inn., którzy zupełnie inaczej pojmowali i pojmują swe stanowisko wobec pracowników i nie solidaryzują się z poglądami p. Ż., którego postępek oburzył pracowników wszystkich zakładów fotograficznych i pryncypałów, którym artykuł tego rodzaju, jaki p. Ż. zamieścił w *Kurjerze*, ujmę przynosi, i dlatego poczułem się w obowiązku sprostowania poglądów p. Ż. na stosunek pryncypała do pracownika.

Z uszanowaniem

Jan Kępiński.

NEKROLOGJA.

† S. p. Bronisław Szymański,

sekretnarz hipoteczny m. Nieszwawy, po krótkich cierpieniach zmarł w Warszawie w dniu 12-ym listopada r. b., przeżywszy lat 36. W ciężkim smutku pozostała żona z dziećmi i rodziną zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kapticy przedpogrzebowej szpitala Dzieciątka Jezus przy ulicy Żeguda, w dniu 16-ym listopada, to jest w sobotę o godzinie 2-ej i pół po południu na cmentarz Powązkowski. — 1447 —

† S. p. WINCENTY PISKIEWICZ, KUPIEC,

przeżywszy lat 37, po długiej i bardzo ciężkiej chorobie w d. 12-ym listopada r. b., opatrzony św. sakramentami, zakończył życie. W bezgranicznym żalu pozostała żona z dziećmi i rodziną, zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo w d. 15-ym b. m. o godz. 10-ej rano, w kościele św. Antoniego odbyć się mające, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła i w tymże dniu, o godz. 2-ej i pół po południu, na cmentarz Powązkowski. Oddzielne zaproszenia rozsyłane nie będą.

Z SĄDÓW.

O kontrabandę.

Przechodząc specjalnie do ekspertyzy, adwokat Peplowski rozbiiera każdy jej szczegół.

Naprzód ekspertyza szpilek, które spinano końce sztućcek.

Gatunki: „patron 100” i „patron 1,000” miały być spinane jednym gatunkiem szpilek, zaś „taffetas à bords ronds” innym. Ztąd wniosek, że mamy tu do czynienia z kontrabandą, że wyroby fabryki Holtz i Rit. spinane były innemi, od Blankkerta pochodzącymi, szpilkami. Lecz eksperci niczawsze mogli zauważyć podobieństwo nawet tych szpilek, których używano do spinania tutejszych niewatpliwie wyrobów, dochodząc tym sposobem do wniosku, że szpilki Blankkerta nie są podobne do szpilek Blankkerta.

Zresztą, czy zagraniczne pochodzenie szpilek dowodził ma takiegoż pochodzenia samego towaru: choćbyśmy całą garść szpilek wypali do bochenka chleba z piekarni Łapińskiego, to jednak pieczywo tego ostatniego nie stanie się przeto zagranicznym.

Ekspertyza szpilek jest rzeczą nader subtelną i trudną. W niniejszej właśnie sprawie biegli dostrzegli duże różnice w tych właśnie gatunkach szpilek, które z jednej fabryki pochodzą.

Na zasadzie więc podobieństwa lub niepodobieństwa szpilek o pochodzeniu towaru trudno jest wyrokować.

Co się tyczy stempla, to jeśli Holtz i Rit. posiadali jeden jego egzemplarz w sklepie, to występek w tem żadnego upatrywać nie można, gdyż ustawa przemysłowa (art. 157—160) pozwala mieć kilka stempli. Sądząc z tego, jak się odbił na towarze stempel oryginalny i rzekomo podobiony, wnosić chyba należy, że Holtz i Rit. posłali do departamentu podatków niestających do zatwierdzenia złą jego kopję, zatrzymawszy u siebie oryginał.

W przedmiejscie pieczęci oskarżonych opinie składał biegły Witkowski. Zauważył on na pieczęci ziarnko piasku. Lecz czyż to możliwe? Wszak pieczęć taka musiała być odlana w gipsie; robota to misterna, galanteryjna; na tak małej przestrzeni pomieszczono tyle liter!

Biegły Witkowski studja swoje rozpoczynał z pewnem uprzedzeniem. Zresztą nie jest on specjalistą w tym względzie, jak się sam zresztą przyznał: odlewami w metalach się nie zajmuje.

Inni eksperci orzekli, że pieczęci: oryginalna i rzekomo podobiona mogły być wyrobione przez jedną osobę.

Wogóle biegli stwierdzili, że wszystkie pieczęci w fabryce zostały wyciśnięte.

Mówca przechodzi z kolei do papieru.

Epstejn, właściciel piarni w Soczewce, sam oświadczył, że niezawsze może swój wyrób odróżnić od innych fabrykantów.

Usiłowano dowieść oskarżonym, że gatunki wstążek „patron 100” i „patron 1,000” przekładane były tym samym papierem, zaś oba te gatunki i „taffetas à bords ronds” — innym.

Tymczasem ekspert, prof. Potylicyn, wbrew oskarżeniu, dowodzi, że papier gatunków: „patron 100” i „patron 1,000” jest całkiem różny, za to „patron 100” i „à bords ronds” — jednakowy. Papier gatunku „patron 100” różni się od papieru „patron 1,000”: kolorem, grubością i jakością.

Prof. Milicer stwierdził mniej więcej to samo.

Co do farbowania wstążek, to nawet Ickson zeznał, że Holtz i Rit. wysyłali wstążki do farbowania do Łodzi, oraz oddawali do mniejszych farbiarni żydowskich w Warszawie.

Zarzucają oskarżonym, że animalizacji znać jeszcze nie mogli, jako nowego wynalazku, że przeto animalizowane wstążki nie są ich wyrobem.

Zkąd takie przypuszczenie? Wszak jeszcze w roku 1879-ym Julian Grabowski, uczeń prof. Milicera, pisał o animalizacji. W Europie zachodniej Wagner traktował o tem daleko dawniej. Zresztą prof. Milicer nie dostrzegł animalizacji w inkryminowanych gatunkach wstążek, zaś prof. Potylicyn nie upierał się przy niej.

Ciż sami biegli dokonywali i ekspertyzy technologicznej. W tym razie do słów prof. Milicera należy przywiązywać większą wagę: studjuje on obok chemji i technologji chemicznej (wykłada ją w warszawskiej szkole handlowej). Prof. Potylicyn jest tylko chemikiem: można być znakomitym znawcą chemji, zadziwić świat cały wynalazkami, a nie znać technologii chemicznej.

Bądźco bądź eksperci stwierdzili, że fabryka Holtz i Rit. nie była parawanem, nie była miejscem składu kontrabandy i że skoncentrowała w sobie, według słów Würtza, najnowsze wynalazki.

Zarzucają oskarżonym, że gatunków wstążek: „patron 100”, „patron 1,000” i „à bords ronds” nie wyrabiali, gdyż nie przynosi to zysków, lecz sprowadzali je od Kettembeilla drogą kontrabandy. Czyż istotnie wyrób gatunków rzeczonych korzystnym nie jest?

Württemberg oświadczył, że pierwsze dwa gatunki wyrabia w Moskwie, osiągając zyski, pomimo, że przewóz jedwabiu z zagranicy do Moskwy i robotnik moskiewski kosztują drożej, niż warszawski. Co się tyczy gatunku „à bords ronds”, to ten się nie opłaca.

Fabrykant Łódzki, Rohen, orzekł: „patron 100 i 1000” nie opłacają się, gatunku zaś „à bords ronds” nigdy nie wyrabiał.

Właściciele pomniejszych fabryk wstążek: Fabjan i Folman dali w tym względzie zeznanie na korzyść oskarżonych.

W dalszym ciągu, zatrzymawszy się nieco nad zarzutem co do sfalszowania stempla przez oskarżonych, mówca przechodzi do kwestji stosunków Holtz i Rit. z Kettembeillem, zaprzeczając jakoby w nich tkwiło coś podejrzanego.

Niema nic podejrzanego i w stosunkach z ekspedytorami pogranicznymi, pośrednikami przy sprzedaży towarów, wszak obowiązujący kodeks handlowy stosunki z ekspedytorami całkiem usankcjonował i potrzebę ich uznał.

Dokończenie mowy adw. Peplowskiego, która skończyła się wczoraj o godz. 3½ po południu, podamy w następnym numerze.

O godz. 4-ej po południu rozpoczął wczoraj mowę drugi obrońca Holtz i Rittenb. adw. przys. Sztenger, dotykając strony prawnej procesu.

Obrońca Kahana, adw. przys. Krzycki, zabierze głos w dniu dzisiejszym.

Wyrok zapadnie w poniedziałek lub najdalej we wtorek: zależeć to będzie od tego, ile czasu zajmą repliki stron.

Radzca Wiercieński contra Kuszel.

W dniu wczorajszym II-gi wydział sądu okręgowego rozstrzygał sprawę, wytoczoną p. Wł. Kuszelowi, wskutek skargi radcy Towarzystwa kred. ziem., Gustawa Wiercieńskiego.

W r. 1889-ym — opiewa skarga rzeczona — stosownie do rozporządzenia władz Tow. kred. ziem., wystawiono na sprzedaż za długi, majątek Nowosiółki, w hrubieszowskim.

Wobec zawiadomienia, złożonego przez wierzycieli hipotecznych, że majątek ten ulega dewastacji, dyrekcja lubelska, stosownie do polecenia dyrekcji głównej, ustanowiła administrację nad Nowosiółkami, w osobie radcy Gustawa Wiercieńskiego.

Przybywszy na miejsce, pan W. zastał syna zmarłego właściciela dóbr, Kaz. Kuszla, który zarządzał majątkiem, nie będąc wpisanym do ksiąg hipotecznych. Drugim spadkobiercą zmarłego właściciela, był p. Wł. Kuszel.

Radzca W. przekonał się, że część Nowosiółek była wyprzedana włościanom za sumę rs. 23,000. Pieniądze te wydatkowano.

Niezadowolony z czynności Wiercieńskiego, Kuszel wystąpił ze skargą do dyrekcji głównej i wywołał przyjazd do Nowosiółek radcy komitetu Tow., p. Stanisława Skarżyńskiego.

W końcu stycznia r. b. radzca Sk. otrzymał od Wł. Kuszla skargę piśmienną na Wiercieńskiego, w której K., potępiając czyny Wierc., nazywa je rozmyślnem bezprawiem, które się równa gwałtowi publicznemu i zbrodni.

Niezależnie od tego, Kuszel w lutym r. b. przysłał Wierc. list, w którym nazywa jego postępowanie bezwstydnem i podłym. W końcu listu wspomina, że licząco te goz kopje zostały rozesłane znajomym Wiercieńskiego. Jeden egzemplarz kopji dostał między innymi radzca Skarżyński.

Kuszel, nie przecząc wcale, że istotnie pisał to, co mu zarzucają, oświadczył, że obraźliwych dla Wierc. słów skarga jego i list nie zawierają.

Na zasadzie powyższych danych, Wład. Kuszel został pociągnięty do odpowiedzialności karnej z art. 283 i 280 kod. kar.

Po wystłuchaniu przez sąd świadków, obronę za oskarżonym wnosili adw. przys. Emil Weidel, który zaznaczył, że słowa, użyte przez Kuszla, a zastosowane do Wierc., nazwać należy nie obraźliwymi, lecz nieprzyzwoitymi tylko; tak je nawet nazywa akt oskarżenia. Odwołując się do istoty czynu, który wywołał obelgi, zmusił niemal do nich Kuszla, gdyż radzca Wierc. nie uszanował elementarnych przepisów Tow. kred. ziem., nakazujących poszanowanie praw właściciela, oraz posunął się do bezprawia, — obrońca wymownie prosił o zupełne uniewinnienie swego klienta.

Sąd okręgowy skazał Wł. Kuszla, jako szlachcica, na trzy dni aresztu na odwachu.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Carycyn 14-go listopada. (Tel. Aj. półn.) —

Na rynku naftowym z dniem każdym coraz mniej się ożywienie. Popyt ograniczony; ceny spadają. Ostatnich transakcyj dokonano po 33½ kop za pud.

ODKRYCIA Dra KOCHA.

Berlin 14-go listopada. (T. pryw. Kur. W.) — *Nationalzeitung* donosi, że nakład dzisiejszego artykułu Kocha wynosi kilkakroćstotysięcy. Drukarnia

od wczorajszego wieczoru oblegana była przez korespondentów zagranicznych. Jeden z dzienników angielskich ofiarował 10,000 marek za jeden egzemplarz udzielony sobie na dwanaście godzin naprzód. Wszystkie większe pisma, z wyjątkiem *Kreuzzeitung*, przedrukowały dziś popołudniu cały artykuł Kocha. Wedle zdań fachowych wynika z niego, że tuberkuły w pierwszych fazach swojego rozwoju są niewatpliwie uleczalne w ciągu 4—6 tygodni, że nawet przy miernych spustoszeniach płuc dadzą się jeszcze osiągnąć znaczne rezultaty lecznicze, w daleko zaś posuniętej chorobie tylko wyjątkowo, Koch czyni to ważne ograniczenie, że recydywy są możliwe, że dadzą się jednak z równą szybkością usuwać, jak pierwsze zapadnięcie, jeżeli raz uleczone nie są, należy je strzeżone przed dalszem zakażeniem. Koch upa. truje dlatego punkt ciężkości nowej metody w jak najszybszym użyciu tejże. Do tego potrzebnem jest szybkie i trafne rozpoznanie choroby.

Berlin 14-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.) — W Frankfurcie nad Menem w trzecim już wypadku tuberkulów (gruźlicy) krtańi leczenie metodą Kocha daje pożądany rezultat. Liczne kliniki zagraniczne rokuja o udzielenie im środka leczniczego Kocha.

Wiedeń 14-go listopada. (Tel. pr. K. W.) — Profesor Nothnagel oświadczył dzisiaj solennie z katedry, że odkrycie Kocha jest niewatpliwie największem obok odkrycia Jennera (szczepienie ospy) i metody antyseptycznej Listera. Prof. Billroth wyraził się: Otworzyła się wiedzy lekarskiej niesłychana perspektywa postępu. Płomina Kocha pozwoli płuca otwierać. Nauka zwalczy niebawem raka. Płyn Kocha zawiera cjanek złota.

PRZECIW CŁOM.

Berlin 14-go listopada. (Tel. pr. Kur. War.) — Ministrowie: Miquel, Boetticher i Berlepsch przyjmowali w tych dniach deputacje kupiectwa ze *Szczecina*, *Królewca*, *Lubeki* i *Gdańska* w sprawie cel na zboże ruskie.

ZAMKNIĘCIE GRANICY.

Berlin 14-go listopada. (Tel. pr. K. W.) — Pruska rada gospodarstwa krajowego (Landes-Oekonomie-Collegium) uchwaliła dzisiaj na wniosek Hammersteina prawie jednogłośnie cel na zboże i bydło nie zniżać, granicy dla przywozu bydła nie otwierać. W uzasadnieniu swego wniosku Hammerstein potwierdził, że minister rolnictwa, Lucius, dlatego podał się do dymisji, ponieważ w sprawie zniżenia cel i otwarcia granicy dla bydła odmiennego był zdania z resztą rządu. (Aj. półn.)

„LA FRANCE”

Paryż 14-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.) — Tutejszy związek propagandy przyjaźni rusko-francuskiej „La France” wystąpił do rządu z prośbą o uznanie go za stowarzyszenie użyteczności publicznej. Minister Ribot oświadczył, że zezwolić na to nie może, ponieważ rząd przyjąłby w takim razie odpowiedzialność za wszystkie kroki i uchwały stowarzyszenia, w którym przecież mieści się także sporo żywiołów reakcyjno-monarchicznych, wrogich dla rządu i mogących go skompromitować. Rząd musiałby w takim razie udzielić takiej samej sankcji stowarzyszeniom niemieckim i włoskim. Organ związku uderza gwałtownie za tę ostrożną odpowiedź na Ribota, nazywając go, podobnie jak Spullera, za-przedawcą Niemiec.

POJEDYNEK BULANŻYSTÓW.

Paryż 14-go listopada. (Tel. pr. K. W.) — Z Charleroi donoszą: Déronlède i Laguerre po przesłuchaniu przez prokuratora belgijskiego zostali wieczorem aresztowani z powodu pojedynku. (Aj. półn.)

REJENCJA.

Haga 14-go listopada. (Tel. pryw. Kur. W.) — Na dzisiejszem posiedzeniu wspólnem obu izb uchwalono jednogłośnie ustawę, powierzającą królowej Emmie rejencję państwa. (Aj. półn.)

Wiedeń 14-go listopada. (Tel. pr. K. War.) — Patent cesarski zwoluje radę państwa na d. 4-go grudnia. (Aj. półn.)

Wiedeń 14-go listopada. (Tel. pr. K. W.) — Konferencje biskupów skończone. (Aj. pół.)

Lwów 14-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.) — Sejm galicyjski przyjął wniosek umundurowania uczniów szkół średnich w Galicji, tudzież rozszerzenia programu nauki języka niemieckiego w tychże. (Aj. pół.)

Poznań 14-go listopada. (Tel. pr. K. W.) — W sferach duchowieństwa mówią o wyłączeniu kandydatury ks. Alfreda Ponińskiego, prałata poznańskiego, proboszcza w Kościele, na stolicę arcybiskupią. Monsignor Poniński ma być i u rządu *persona grata*.

Paryż 14-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.) — Wczoraj w pałacu elizejskim odbył się obiad galowy na cześć królewicza duńskiego i jego małżonki na trzydziści nakryć. Księżna siedziała po prawej stronie Carnota, po lewej tegoż baronowa Mohrenheim. Podczas uczy orkiestra grała na przemian melodie duńskie, szwedzkie i russkie, rozpoczynając hymnem narodowym duńskim. Po obiedzie odbył się wieczór muzyczny dla zaproszonych gości z udziałem artystów opery komicznej i teatru francuskiego. (Aj. pół.)

Bern 14-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.) — Władze związkowe zadowolone są z tego, że najwyższy trybunał angielski (Queens-Bench) odmówił wydania Castioniego. Wybawia to rząd szwajcarski z wielce drażliwego położenia.

Londyn 14-go listopada. (Tel. pr. K. War.) — Tutejsze sfery finansowe zapobiegły wielkiemu przesileniu banku prywatnego. Bank Francuski zaliczył Bankowi Angielskiemu 75 milionów w zlocie.

TELEGRAMY HANDLOWE

Petersburg 14-go listopada. (Tel. Ajenc. północnej.) — Notowania giełdy pieniężnej. Przekazy na Londyn (kurs za 3 miesiące) 81.30, 80.90, 81.25. Przekazy na Berlin (kurs za 3 m.) 89.90, 89.75, 89.85. Przekazy na Paryż (kurs za 3 m.) 32.25, 32.20, 32.22½. Przekazy na Belgję — nienot. Półimperjały nowe po 6.58 płacono. Kupony celne po 1.31½ płacono. Srebro po 1.10 w zaofiar. Dyskonto giełdowe 5½ — 6½%. Bilety Banku Państwa 5½ I-ej emisji 102.75 płacono. II emisji 101.62½ płacono. III-ej emisji 101.50 w posz. IV-ej emisji 102. — płacono. V-ej emisji 101.37½ w posz., a bilety VI-tej emisji 101.37½ w posz. 6½ Renta złota z roku 1883-go 142.50 płacono, 5½ renta złota z 1884-go roku 137. — w posz., 4½ renta złota z 1889 r. — nienotow. Nowa pożyczka II-ej ser. z r. 1890-go — nienotow. Nowa pożyczka z r. 1890 III serji — nienotow. Pożyczka wschodnia: I em. 102.50 płacono, II-ej em. 102.12½ w posz. III em. 104.25 płacono. Pożyczka premjowa z r. 1864 234. — płacono. Premjówki z 1866-go roku 213. — w posz. Listy premjowe świadectwa szlacheckie tymczasowe 210.50 płacono, a za pełno opłacone sztuki 213.25 płacono, 5½ rent. kolejowa 102.25 płacono; 5½ renta 104. — płacono. Nowa pożyczka wewnętrzna 88.25 płacono, 4½ listy zast. Tow. wzajemnego kredytu ziemsk. 133. — płacono, 4½% nowa pożyczka wewnętrzna 94.87½ płacono, 5½ listy zastawne ziemskie Królestwa Polskiego 94.87½ w poszukiwaniu. Tendencja giełdy mocna.

Berlin 14-go listopada. (Tel. pr. Kurj. Warsz.) — Niepomyślne wiadomości z giełd zachodnich, a szczególnie z Londynu, paraliżowały dziś ruch na giełdzie berlińskiej, która usposobiona była słabiej. Rynek wartości russkich ulegając ogólnemu prądowi, poniósł dziś straty. Ruble w obrotach końcomiesięcznych osiągały początkowo i w chwili urzędowego notowania 248. W porównaniu z wczorajszymi kursami obniżyły się banknoty russkie w obrotach natychmiastowych o 1 m. 20 fen., a w dostawowych 1 m. Warszawa krótkoterminowa gorzej o 85 fen., krótki Petersburg o 1 mar. 50 fen., długoterminowy zaś o 1 m. Przekazy na Wiedeń cokolwiek niżej, krótkie o 10 fen. (176.30), długie o 20 fen. (174.80). Listów zastawnych ziemskich dziś nie dotykano, a listy likwidacyjne notowano po 68.90. Pożyczki wschodnie utraciły 60 kop. Mniej płacono za 4½ pożyczki konsolidowane russkie z roku 1880-go i 6½ russkie renty ziołe. tyleż co i wczoraj za 4½ listy zastawne russkie i kupony celne, wyżej zaś za pożyczki premjowe russkie. Akcyj kredytowych austriackich nie notowano. Dyskonto prywatne nie uległo zmianie. Żyto w towarze gotowym

cokolwiek chętniej było dziś poszukiwane i podrożało o 1 markę, podczas gdy towar dostawowy oddawano taniej o 50 fen.

Berlin 14-go listopada. (notowanie urzędowe giełdy.)

Bil. ban. rus. w tr. ust.	247.30	Akcje i. z. war. w. ust.	—
Weksle na Warszawę	247.15	Akcje kredytowe	—
Weksle na Petersburg	246.50	Weksle na Londyn	—
Weksle na Petersburg	244.20	—	—
Bil. ban. russk. nadst.	248. —	Żyto w tow. gotow.	185.50
Wschodnia pożyczka	79. —	Żyto na wiosnę	168.50
Listy zast. serji I-ej	—		

Kursa z 13-go listopada: 248.50, 248. —, 248. —, 245.20, 249. —, 79.60, —, 167.20, 184.50, 169. —.

Sprawy z targów.

Targ zbożowy na placu Witkowskiego dnia 14-go listopada. Usposobienie targu daje się określić z powodu małych dostaw, nawet uwzględniony dzień piątkowy, zwykle dla handlu zbożowego nie przyjazny. Kilkanaście partyjek pszenicy wysławiono na na sprzedaż, wyborowe ziarno osiągało 5.85, za białą płacono 5.55 i 5.60. Drobne ilości żyta w wyborowym gatunku nabywano po 4.50, w średnim po 4.35. Owsa dowieziono 400 korcy, ceny utrzymują się na bezzmienionym poziomie, stosownie do gatunku płacono 2.35 do 2.55. Dowozy siana i słomy obfite, pomimo to ceny mocne; siano oddawano po 30, 35 do 40 kop., słomę po 22½, do 25 kop. za pud.

Targ zbożowy na Pradze w dniu 14-ym listopada. Pomimo, iż to przy piątku, targ dzisiejszy był ożywiony, usposobienie mocne, ceny bez zmiany. Żyto mocno, wyborowe płacono po 80 do 81 kop., za średnie 77 do 79 kop., za ordynaryjne 74 do 76 kop. Usposobienie dla owsa również mocne, za wyborowy płacono 72 do 74 kop., średni 68 do 71 kop., za ordynaryjny 60 do 65 kop. Jęczmień mocno, po 70 do 84 kop., stosownie do gatunku. Usposobienie dla kaszy jaglanej słabe, płacono 90 do 100 kop. stosownie do gatunku.

Gdańsk 13-go listopada. — Pszenica krajowa mocno, towar tranzytowy w słabym usposobieniu, gatunki obsadzone notowane były o 1 mar. taniej. Płacono za polską tranzyto dobrą silnie obsadzoną 114 i 191 f. 138 mar., psrą 127 f. 150 mar., jasno-psrą silnie obsadzoną 123 f. 138 mar., jasno psrą obsadzoną 122 f. 142 m., dobrą psrą 128 f. 152 m., 153 m., jasno-psrą 128 f. 154 m., białą 125/6 f. 155 m., wysoko-psrą 130 f. 155 mar. za russką tranzyto psrą 121/2 f. 142 mar., jasno-psrą chorą 118 f. 145 m., szklistą 127 f. 152 mar., czerwoną 121 f. 137 m. 122 f. 138 m., 124 f. 140 mar., wybitnie czerwoną 129 f. 148 m., łagodnie czerwoną 131 f. 148 m., czerwoną silnie obsadzoną żytem 123 i 123/4 f. 123 m. do tonne. Terminy tranzyto: na listopad 151 m. płacono, na listopad-grudzień 150 m. w zaofiarow., 149½ mar. w poszukiwaniu, na kwiecień-maj 154 mar. płacono, na czerwiec-lipiec 156 mar. w zaofiarowaniu, 155½ mar. w poszukiwaniu. Cena regulacyjna tranzytowej 149 mar. Żyto krajowe bez obrotów, towar tranzytowy bez zmiany. Płacono za polskie tranzyto 117 f. i 121/2 f. 122 mar. Wszystko za 120 funt. i tonne. Terminy: na listopad tranzytowe 121 mar. w poszukiwaniu, na listopad-grudzień tranzytowe 120½ mar. w zaofiarowaniu 120 w poszukiwaniu, na kwiecień-maj tranzytowe 123½ m. w zaofiarowaniu, 122½ mar. w poszukiwaniu. Cena regulacyjna dolno-polskiego 122 mar., tranzytowego 120 mar. Wypowiedziano 80 tonn. Jęczmień targowany russki tranzyto 96 f. 96 mar., 113/14 f. 103 m., jasny 110/11 f. 110 mar. za tonne. Groch polski tranzyto średni 115 m., na paszę 110 m. za tonne płacono. Wyka krajowa 115 mar. za tonne targowano. Rzepik russki tranzyto letni obsadzony 139 mar. za tonne targowano. Siemię lniane krajowe ładne 200 mar. za tonne płacono. Otręby pszenne na wywóz morzem grube 4.32½ mar. 4.35 mar., 4.40 mar., 4.50 m., średnie 4.25 m., mialkie 4.20 m. za 50 kilogr. targowano. Otręby żytnie na wywóz morzem 4.40 m. za 50 kil. targowano. Spirytus nie podlegający cłu w towarze gotowym 60 mar. w poszukiwaniu, z krótką dostawą 59 mar. w poszukiwaniu, na listopad-maj 59 mar. w poszukiwaniu, podlegający cłu w towarze gotowym 40¼ m. w poszukiwaniu, z krótką dostawą 40¼ m. w poszukiwaniu, na listopad-maj 40 m. w poszukiwaniu. Dla cukru w Gdańsku tendencja spokojna, a w Magdeburgu stała. Kurs w Gdańsku 250 mar. za 100 rs.

TEATR FRANCUSKI.

Dziś:

„PIĘKNA HELENA“.

Początek o godz. 8-ej wieczorem. 1435

W ogrzewanym Cyrku ul. Ordynacka Cyrk włoski M. Truzzi.

Dziś, w sobotę, wielkie przedstawienie z nowym programem. Między innemi, ponowny występ gimnastyków: Mis Wandy i M-r Constantino Anato. Po raz 1-szy: Woltyż akademicki, „Frant“ ogier tres. przez dyrektora. I-szy występ sign. Giovaniny, znakomitej żonglerki i ekwilibrystki, br. Richavi, M-r Thompsona z 7 tres. słoniami, br. Geretti kłownów i wielu innych.

Początek o godz. 8 wieczorem.

Anons! W tych dniach występ znakomitych negrów-kłownów br. *Cinq i Kray* z teatru „Throughous“ w Ameryce. 1443r

— W dniu 15-ym b. m. odbędzie się w sali Harmonja

KONCERT OSKARA

z przeznaczeniem połowy dochodu na rzecz **pogorzalców** Mokotowa. — Bilety nabywać można u W-go Aleksandra Boqueta, w księgarni Centnerszvera, a w dzień koncertu w „Harmonji“. 3972

Aromatyczną herbatę, wyborną a nie drogą, poleca skład M. Muszkata, Senatorska 22, I piętro. 3895

— **Jezioro** pod Łomżą poleca swoją wódkę z traw nadnarwiańskich „**Zubrowkę**“. Skład hurtowy w Warszawie **Trebacka 3**. 436r

SKŁAD OBRAZÓW FRANCISZKA REINSTEINA

przy ulicy Miodowej nr 6.
Obrazy olejne, szkice, akwarele itp. najcenniejszych malarzy.

Ceny najprzystępniejsze. 3909

NAJLEPSZE RUSSKIE WINA.

Szampańskie i stołowe firmy GUBONINA

oraz inne stołowe od 35 kop.

poleca **Reprezentant**

Leon Kirsztrot-Prawnicki

Erywańska 5. 1310r

Pierwsza sprzedaż koni perjodyczna

odbędzie się w dniach **25, 26 i 27 b. m.** w **Tattersallu Warszawskim**. Konie meldowane nie płać wpisowego. 391r

KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— Odebrałem, i...

Rozkład jazdy na kolejach żelaznych

P O C I A G I	Odc. i Przych. godziny i minuty	
Warszawsko-wiedeńska:		
A) Do Wiednia:		
Pospieszny 3 klasy	6 — r.	10 20 w.
Osobowy 3 klasy	10 45 r.	6 45 w.
Osobowo-miejsc. 3 kl. do Piotrkowa (Powyższe pociągi łączą się z koleją łódzką.)	5 35 p. p.	11 05 r.
Kurjerski I i II kl.	9 20 w.	6 10 r.
(Wagony sypialne I-ej i II-ej kl. idą do Granicy, dalej tylko I-ej kl.)		
B) Do Aleksandrowa:		
Kurjerski I i II kl.	8 35 p. p.	2 20 p. p.
Osobowy 3 klasy	7 05 r.	9 40 w.
Osobowo miejscowy 3 kl. do Kutna	6 30 w.	8 35 r.
Warszawsko-terespolska:		
Poczt. (3 kl. od Łukowa do Brześcia)	3 45 p. p.	1 50 p. p.
Towarowo-osobowy 3 kl. do Brześcia	10 45 w.	7 01 r.
Towarowo-osobowy 3 kl. do Brześcia	9 30 r.	8 11 w.
Warszawsko-petersburska:		
Poczt. 3 kl. do Wilna, 2 kl. do Petersburg.	9 53 r.	7 53 w.
Osobowy 3 kl.	11 13 w.	4 23 r.
Osobowy 3 kl.	4 58 p. p.	9 03 r.
Nadwiślańska do Kowla:		
Osob. (także do Dąbr. i Ostrowca)	11 15 w.	8 05 r.
Poczt. (także do Kielec i Koluszek)	3 30 p. p.	2 15 p. p.
Miejscowy do Lublina (także do Dąbrowy, Ostrowca i Koluszek)	7 45 r.	10 22 w.
Nadwiślańska do Miawy:		
Pocztowy	6 15 w.	11 15 r.
Osobowy	9 — r.	8 35 w.
Obwodowa z kolei wiedeńskiej:		
Osobowy	2 50 p. p.	2 57 p. p.
Obwodowa z kolei terespolskiej:		
Osobowy	2 14 p. p.	7 54 r.
Osobowy	8 12 w.	3 30 p. p.

BIURO BANKOWE

Gazety Losowań
w Warszawie, Krakowskie-Przedm. Nr. 51, I e piętro.

Kupno i sprzedaż papierów publicznych, monet i banknotów. Przekazy na wszystkie miejscowości w kraju, Cesarstwie i zagranicą. Zaliczenia na papiery publiczne z terminem stałym i bez terminu. Rachunki przekazowe i lokacje terminowe. Inkaso weksli w kraju i zagranicą. **Bezpłatne informacje ustne i piśmienne** we wszystkich sprawach pieniężnych. 1224

Wdrukarni Kurjera Warszawskiego. — Plac Teatralny Nr 473c (nowy 9).

Redaktor Franciszek Olszewski. — Wydawcy: Wacław Szymanowski i Antoni Pietkiewicz (Adam Pług)

Дозволено Цензурою Варшава 2 (14) Ноября 1890 г.